

Sygn. akt VIII Kp 1345/19

(RP I Ds. 27.2017)

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2019 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **sędzia del. Marcin Waszkiewicz**

Protokolant: **Patryk Fabijański**

przy udziale Prokuratora: **Sławomira Pintera, Magdaleny Guga**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2019 roku

w sprawie przeciwko T. P. i innym

podejrzanemu o popełnienie czynu z art. 258 § 1 kk i in.

wniosku Prokuratury Regionalnej w Ł.

w przedmiocie przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 249 § 1 kpk, art. 258 § 1 pkt 2 kpk, art. 258 § 2 kpk

postanawia

przedłużyć stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego **T. P., s. K. i G. z domu O., ur. (...) w C.** na okres kolejnych trzech miesięcy tj. **do 27 lutego 2020 roku, godz. 6:20.**

UZASADNIENIE

Wydział I do Spraw Przeszeczności Gospodarczej Prokuratury Regionalnej w Ł. prowadzi śledztwo RP I Ds. 27.2017, którego przedmiotem są przestępstwa polegające na:

1. mającym miejsce w okresie od 01 stycznia 2016 roku do 31 maja 2016 roku w W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wyrządzenia funduszowi inwestycyjnemu Inwestycje Selektywne (...), którego reprezentuje (...) S.A. z siedzibą we W. szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w kwocie nie mniejszej niż 37.500.000,00 złotych, poprzez nadużycie uprawnień i niedopełnienie obowiązków przez osoby zobowiązane na mocy umowy do zajmowania się sprawami majątkowymi funduszu inwestycyjnego Inwestycje Selektywne (...) w ten sposób, że doszło do transferu środków funduszu we wskazanej wysokości do jego spółek celowych (...) S.A. oraz (...) S.A., które następnie środki przekazały do kolejnych spółek (...) Spółki z o.o. oraz (...) Spółki z o.o., które to podmioty za przekazane środki przeprowadziły ekonomicznie nieuzasadnioną transakcję nabycia 25% udziałów spółki (...) z siedzibą na C., która to transakcja miała faktycznie na celu wyprowadzenie wskazanych środków z funduszu inwestycyjnego,

to jest przestępstwa z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

2. mającym miejsce w okresie od 01 czerwca 2014 roku do 31 maja 2016 roku, doprowadzeniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, szeregu osób fizycznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości

w wysokości nie mniejszej niż 100 milionów złotych, stanowiących środki wpłacane przez te osoby tytułem nabycia certyfikatów funduszy inwestycyjnych Inwestycje Selektywne (...), (...), Inwestycje (...) oraz (...), które reprezentuje (...) S.A. z siedzibą we W., za pomocą wprowadzenia inwestorów w błąd co do rzetelności i prawidłowości zarządzania aktywami wskazanych funduszy inwestycyjnych,

to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

3. mającym miejsce w okresie od 01 maja 2016 roku do 17 sierpnia 2017 roku, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przyjmowaniu

i przekazywaniu między rachunkami szeregu podmiotów gospodarczych, w tym

(...) Limited z siedzibą na C., (...) Limited z siedzibą

na C. i Krajowe (...) Spółką z o.o., środków płatniczych w postaci pieniędzy w łącznej wysokości nie mniejszej niż 30 milionów złotych, pochodzące

z przestępstw opisanych w punktach 1. i 2. w celu utrudnienia stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia i miejsca umieszczenia,

to jest przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Powyższe śledztwo zostało w dniu 31 sierpnia 2017 roku przejęte z Prokuratury Okręgowej w Warszawie, w której toczyło się od dnia 3 sierpnia 2017 roku.

T. P. został zatrzymany do prowadzonej sprawy w dniu 05 marca 2019 roku, godzina 06:20.

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi w sprawie sygn. akt IV Kp 128/19 z dnia 06 marca 2019 roku w stosunku do T. P. zastosowano środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres trzech miesięcy od daty jego zatrzymania. Ostatecznie postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 maja 2019 roku w sprawie sygn. XVIII Kp 843/19 przedłużono stosowanie wobec podejrzanego tego środka do dnia 31 sierpnia 2019 roku, godzina 06:20, a następnie okres ten przedłużono postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2019 roku, sygn. akt VIII Kp 1065/19 do dnia 29 listopada 2019 roku.

W dniu 15 listopada 2019 roku (data prezentaty) do tutejszego Sądu wpłynął wniosek Prokuratury Regionalnej w Ł. o przedłużenie stosowanie wobec podejrzanego T. P. do dnia 27 lutego 2020 roku środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

Śledztwo o sygn. RP I Ds. 27.2017 przedłużone jest aktualnie do dnia 31 grudnia 2019 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Wniosek Prokuratora w zakresie dalszego stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania zasługiwał na uwzględnienie.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie wskazuje, że przesłanki uzasadniające stosowanie wobec podejrzanego izolacyjnego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, które legły u podstaw stosowania tego środka w dalszym ciągu pozostają aktualne. Przed wszystkim stwierdzić należy, że popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu czynów zostało uprawdopodobnione w stopniu wysokim, a zatem spełniona została przesłanka ogólna stosowania środka zapobiegawczego o której mowa w art. 249 § 1 kpk.

Dowodowe podstawy stosowania tymczasowego aresztowania wykazane w podanych powyżej postanowieniach o zastosowaniu i przedłużeniu tymczasowego aresztowania, jak również wymienione i omówione w treści wniosku Prokuratora – w szczególności w postaci: zeznań świadka koronnego, dokumentów umów związanych z tworzeniem i

zarządzaniem aktywami funduszy inwestycyjnych, dokumentów wytworzonych na potrzeby poszczególnych operacji finansowych, materiałów reklamowych przygotowanych na potrzeby sprzedaży certyfikatów, wstępnej analizy finansowej przygotowanej przez analityka kryminalnego dotyczącej środków pieniężnych, jakimi dysponowały fundusze inwestycyjne, protokołów oględzin transakcji realizowanych na wytypowanych rachunkach bankowych podmiotów, które posłużyły do popełnienia przestępstw, protokołów oględzin postępowań toczących się przed sądami cywilnymi, materiałów pozyskanych z Komisji Nadzoru Finansowego oraz zeznań świadków m.in. K. P. (1), M. M. (1), G. B., J. S. (1), B. K., G. Z., P. N., J. L., A. Z., B. J., P. O., M. J., S. K., T. K., M. S. (1), P. L. (1), R. K., R. R. (1), R. W., P. F., B. D., A. D., J. N., D. B., D. D., P. G., K. J., M. C., P. S., M. L., K. B., M. S. (2), L. C., J. J., M. B., P. P. (1), A. F., J. S. (2), T. W., Ż. D., K. P. (2), R. R. (2), R. P., P. P. (2), P. L. (2), P. C., M. M. (2), pracowników (...) S.A. i przesłuchanych do chwili obecnej pokrzywdzonych - nie uległy zmianie. Nadto, w dalszym ciągu ulegają one aktualizacji i uzupełnieniu, co zostało wykazane przez Prokuratora we wniosku. Oczywiście w świetle utrwalonego w orzecznictwie stanowiska każde rozpoznanie wniosku o przedłużenie stosowania tymczasowo aresztowania jest decyzją autonomiczną w stosunku do uprzednich i niezbędna jest każdorazowa weryfikacja przesłanek zarówno z art. 249 kpk, jak i art. 258 kpk, co nie oznacza jednak, iż Sąd rozpoznający taki wniosek nie może podzielać wcześniej wyrażonej oceny przy rozpoznawaniu tożsamyh wniosków. Żaden z dowodów przeprowadzonych od czasu ostatniej decyzji w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania nie spowodował podważenia dotychczasowej oceny dowodów przez pryzmat przesłanki ogólnej z art. 249 § 1 k.p.k. Zbędne zatem jest ponowne powielanie powyższej argumentacji, którą Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własną. Sam podejrzany nie przyznał się przy tym do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień, jednakże w ostatnim czasie zmienił swoje stanowisko procesowe w zakresie składania wyjaśnień w niniejszej sprawie i rozpoczął prezentowanie swojego stanowiska procesowego.

Nadto należy wskazać, iż dalsze stosowanie wobec podejrzanego środka w postaci tymczasowego aresztowania jest niezbędne w celu zabezpieczenia prawidłowego toku toczącego się postępowania. T. P., przesłuchany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i początkowo odmówił składania wyjaśnień, jednakże 7 listopada 2019 roku zdecydował się na składanie wyjaśnień, co uczynił także 15, 18 i 20 listopada 2019 roku. Podejrzany postrzegany był jako osoba o istotnej pozycji w strukturze grupy - pełniąc od kwietnia 2016 roku funkcję prezesa zarządu (...) S.A., był postrzegany jako jeden z najbliższych współpracowników P. W., to on wspólnie z A. S. miał wprowadzać w życie pomysły P. W., w szczególności uczestniczyć w przeprowadzeniu transakcji związanej z (...) oraz transakcji związanej z utworzeniem i zbyciem akcji (...) S.A. spółce (...). W związku z tym, stanowisko zajęte przez podejrzanego i obrońcę wskazuje na przyjętą przez niego linię obrony, zmierzającą do zupełnego zanegowania udziału w przestępczym procederze.

W przedmiotowej sprawie, w ocenie Sądu, zachodzi realna obawa podejmowania przez podejrzanego w warunkach wolnościowych bezprawnych prób destabilizacji prowadzonego postępowania, w szczególności mając na względzie zarzucone podejrzanemu działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Współdziałanie w z wieloma innymi osobami, specyficzne powiązania i przepływ informacji między członkami takiej grupy oraz możliwość podejmowania działań zmierzający do zmiany zeznań przez świadków, czy wyjaśnień współpodejrzanych oraz usuwanie niezabezpieczonych dotychczas dowodów stwarza realne zagrożenie matactwem procesowym w rozumieniu art. 258 § 1 pkt 2 kpk. Jak podkreśla się w orzecznictwie, do przyjęcia przesłanki z art. 258 § 1 pkt 2 kpk nie jest konieczne dokonanie ustaleń, z których wynikałoby, że podejrzany z całą pewnością podejmie próby wpływania na zeznania świadków, wystarczająca jest w tym zakresie uzasadniona obawa nastąpienia takich działań - nie trzeba więc wykazywać dokonania matactwa po stronie podejrzanego, a jedynie jego przekonywująco uzasadnioną obawę (por. postanowienie SA w Katowicach z dnia 30 maja 2007 roku sygn. akt II AKz 338/07). Obawa ta nie jest bezpodstawna i iluzoryczna, gdyż T. P., mający przygotowanie i kontakty zawodowe, znajomości i możliwości finansowe, może podejmować kontakty ze znanymi sobie świadkami, pozostającymi na wolności współpodejrzanymi w Polsce i za granicą, a tym samym udaremnić dalsze postępowanie w sprawie.

Zgodnie z treścią art. 258 § 2 kpk, wobec podejrzanego, któremu zarzucono popełnienie zbrodni lub występku zagrożonego karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi co najmniej 8 lat, albo gdy sąd pierwszej instancji skazał go na karę pozbawienia wolności nie niższą niż 3 lata, potrzeba zastosowania tymczasowego aresztowania

w celu zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania może być uzasadniona grożąca oskarżonemu surową karą. Objęte zarzutami przestępstwa stanowią przestępstwa o znacznym ciężarze gatunkowym, zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 10, jednakże ze względu na zastosowanie art. 65 § 1 kk, z uwagi na art. 38 § 2 kk w oparciu o art. 64 § 1 kk, należy uznać za możliwe wymierzenie za większość zarzuconych czynów kary do 15 lat pozbawienia wolności. W wypadku uznania winy, biorąc pod uwagę motywację i rolę podejrzanego w popełnianiu zarzucanych mu czynów, jak i wielką wartość szkody, należy uznać, że zasadną i realną jest możliwość wymierzenia surowych kar pozbawienia wolności.

Z wniosonego przez Prokuraturę wniosku wynika, iż dalsze stosowanie wobec podejrzanego izolacyjnego środka w postaci tymczasowego aresztowania uzasadnione jest także koniecznością przeprowadzenia dalszych czynności procesowych w postaci:

1. uzyskania opinii Instytutu (...) z siedzibą w Ł.;
2. oczekiwanie na zrealizowanie czynności zleconych w ramach Europejskiego Nakazu Dochodzeniowego;
3. uzyskanie szczegółowych analiz przepływów finansowych w zakresie poszczególnych kilkietapowych transakcji objętych przedmiotem niniejszego śledztwa;
4. kontynuowania oględzin zabezpieczonych dokumentów źródłowych, w tym zatrzymanych u podejrzanych oraz oględzin urządzeń elektronicznych – telefonów, komputerów, itp. a następnie przeanalizowanie ich zawartości;
5. kontynuowanie analizy inwestycji realizowanych za pośrednictwem spółek celowych funduszy za środki w nich zgromadzone;
6. kontynuowanie czynności zmierzających do poczynienia ustaleń w zakresie przepływów środków finansowych w spółkach portfelowych funduszy Inwestycje (...) oraz (...), które posiadały najbardziej rozbudowaną strukturę portfela inwestycyjnego, i co do których zachodzi podejrzenie, że mogło w nich dochodzić do obrotu nierzetelnymi fakturami VAT;
7. zakończenie przesłuchań pokrzywdzonych – osób, które nabyły certyfikaty funduszy.

Powyższe czynności uzupełniające zebrany dotychczas materiał dowodowy pozwolą na ustalenie pełnego zakresu podmiotowego i przedmiotowego niniejszej sprawy oraz doprowadza do merytorycznego zakończenia postępowania. Mając na względzie powyższe, śledztwo nie może zostać ukończone w obecnie trwającym okresie tymczasowego aresztowania podejrzanego i musi być kontynuowane.

W obecnym stanie rzeczy jedynie stosowanie izolacyjnego środka zapobiegawczego może zagwarantować zabezpieczenie toku prowadzonego postępowania i w ocenie Sądu żaden z wolnościowych środków zapobiegawczych nie będzie wystarczającym.

Określenie terminu stosowania tymczasowego aresztowania do dnia 27 lutego 2020 roku, do godziny 6:20, powinno być wystarczające do prawidłowego zakończenia postępowania przygotowawczego. Jednocześnie w sprawie brak było dowodów, świadczących o istnieniu przesłanek z art. 259 § 1 kpk, które uzasadniałyby odstępianie od stosowania tego środka.

Sąd pragnie przypomnieć, że w myśl dyrektywy minimalizacyjnej zawartej w art. 257 § 1 kpk., tymczasowego aresztowania nie stosuje się, jeśli wystarczający jest inny środek zapobiegawczy. Art. 5 ust. 3 ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą Polską Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 roku (Dz. U. z 1993 roku Nr 61 poz. 284 z późn. zm.) stanowi, że każdy aresztowany ma prawo być sądzony w rozsądnym terminie bądź zwolniony na czas postępowania. Podejrzan T. P. w niniejszej sprawie przebywa w izolacji od 8 miesięcy, a zatem z uwagi na czas trwania stosowanego środka nie a podstaw do uznania

go za represyjny. Nadmienić jednak należy, iż przedłużenie tego środka na maksymalny okres w postępowaniu przygotowawczym w tzw. trybie zwyczajnym winno zdopingować prokuratora do zintensyfikowania czynności dowodowych w taki sposób, aby zakończyć do upływu tego okresu postępowanie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

sędzia del. Marcin Waszkiewicz